

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm II. Eum qui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62587)

qui jurare debeat iuxta *Authent. Generaliter. C. De Episcopis & Clericis. & tradit gl. hic verb. Sufficenter.*

CAPITVLVM II.

Eum qui.

PARAPHRASIS.

Si iudice contra partem litigantem profere interlocutoriam sententiam, v. g. dilationem petitam denegando, pars appellat, & appellatione non admissa recedat, contestari censetur, quod nolit coram iudice hoc litigare, quamobrem iudex qui appellationem reiecit, non citatâ amplius parte, ad alia quæ in iudicio agenda sunt, imò etiam ad definitivam sententiam iuste ac validè procedere potest, præterquam si interpositæ appellationi renuntiauit.

SYMMARIVM.

1. Pars litigans denuò citanda non est, si satis contestata sit, quod nolit coram hoc iudice, quantum hanc causam concernit, litigare; secus si tantum quoad unum articulum causæ huius contumax sit.
2. Contra eum, cuius appellatio frivola iudicatur, procedi potest, tanquam contra contumacem.
3. Ex tribus delegatis iudicibus v. g. tertius etiam ad executionem citandus est, quamvis ab aliis duobus in unam sententiam consentientibus dissenserit.

Nota I. Si pars litigans sufficienter significarit verbo aut facto, quod coram iudice hoc litigare amplius nolit, non est denuò citanda, intelligitur autem hoc, si appareat, quod totam causam agere detrectet. Secus, si ad articulum causæ pars citata con-

tumax fuerit, tum ad alios articulos ipsamque sententiam definitivam iterum citari debet, uti notat *gl. hic, verb. Non teneris. & videatur Anchar. hic. q. 2.* simile est quod docet *Bart. in l. Si finita. §. Julianus. n. 8. ff. De damno infecto.* Si citatus dixit se nolle venire, quod contumax censetur, ut amplius citandus non sit.

Nota II. Si iudex aestimet, appellationem alicuius frivola esse, tunc contra appellantem & recedentem (nisi facti pœnitens appellationi renuntiet) tanquam contumacem procedere potest in casibus, quibus id licet adversus contumaciter absentem, v. g. Si lis contestata sit, verumtamen si iudex in hoc casu ad definitivam procedat, is qui contumax reputatus est, contra eam intra decendum appellare potest, præterquam si prior ipsius appellatio à gravamine aut interlocutoria sententia, manifestè frivola fuerit. *Cit. Clem. vnic.*

Quærit hic glossa finalis: Si constitutis tribus iudicibus delegatis, duo consentiant in sententia, tertius dissentiat, atque sententia duorum executioni ab ipsis mandanda sit, num tertium citare debeant. Affirmat *gl. & Ioan. Monachus hic, sed Petrus Anchar. q. 3. arg. h.c. negat:* cum enim executio sit quiddam accessorium latæ sententiæ, idè qui sententiæ contradixit, etiam executioni eius contradixisse censetur. Sed mihi placet sententia glossæ, quia cum duorum sententia tanquam partis maioris valida sit, non potest eam tertius refutare, quare licet antea se opposuerit, tamen postquam lata est, in eam consentire censetur; idè que citandus est ad executionem eius, saltem si causæ aliqua cognitio requiratur, uti *gl. marginalis, Dominicus & Francus admonent in fine huius Capituli.*

TITVLVS XV.

DE EO QUI MITTITVR IN POSSESSIONEM,
CAUSA REI SERVANDÆ.

Propter contumaciam Rei interdum actor mittitur in possessionem rei petitiæ, aut bonorum debitoris, idè postquam de

contumacia dictum fuit, titulus iste congruenter ponitur.

bb 3

CAPI-